

Yhteisöllinen Joulukoivuprojekti

Täällä Sjökullan kalastajatorpalla toteutimme syyskuun lopusta (2020) loppiaiseen (2021) kestävästä yhteisöllisestä joulukoivuprojektin. Torppa sijaitsee Helsingissä Vuosaaren kaupunginosassa Ison Kallahden puistossa. Se on noin 160 vuotta vanha, ja toimii nykyään Vuosaari-Seuran ylläpitämänä asukastalona. <https://vuosaari.fi/sjokulla-torppa-joka-pelastui/>. Osoite on Harbonkatu 10, 00980 Helsinki.

Koronakeväänä torpan pihapiiri oli ollut monelle tärkeä paikka. Sen rappusilla hiljaa istuen saattoi ihmetellä luonnon heräämistä, mikä auttoi käsittelemään kulkutaudin synnyttämää syvää epävarmuutta.

Kun sitten syksyllä elämä torpan pihalla hiljeni, kun kuului vain tuulen pyörittämien lehtien rapina torpan nurkissa, kun karannut paksu punainen kissa enää kaarteli pihan perällä mulkoillen rappusilla istujaa, syntyi ajatus: nyt jotain uutta hauskaa, jotta jaksamme eteenpäin. Niinpä innostuimme torpan vanhan, ruttuisen pihakoivun pukemisesta jouluasuun korona-ajan käsitöillä. Tarkoituksena oli siirtää ajatukset hetkeksi pois epidemiahuolista tekemällä käsitöitä rennosti, sekä tuottaa iloa itselle ja kaikille torpan pihapiirissä liikkujille.

Kuva: Heli Hyytiä

Ideoimme pihakoivun rungon ympärille neulegraffiteja ja oksille virkattuja tai neulottuja palloja. Ideaa kehitelimme niin, että neuleiden värisävyksi valittiin punainen. Pallot olisivat monivärisiä ja niiden sisälle tulisi styroksipallo.

Tärkeää oli, että projekti toteutetaan porukalla. Niinpä ryhdyimme suunnittelemaan työpajaa, johon kutsuisimme torpan ystäviä. Työpajasta ilmoitimme Sjökullan torpan ja Vuosaari-Seuran facebook-sivuilla, Vuosaari-Seuran jäsenkirjeessä sekä Vuosaari-lehdessä.

Ilmoitus Joulukoivupajasta

Kaipaatko pirstystä pimeneviin iltoihin? Lämpimästi tervetuloa

Sjökullan torpalle lauantaina 10.10.2020 klo 14-17.

Koristelemme jouluksi Sjökullan pihalla kasvavan koivun punasävyisillä neulegraffiteilla ja neulotuilla tai virkatuilla värikkäillä palloilla. Torpalla on styroksipalloja, ohjeita ja ideoita. Voit jatkaa pallojen tai neuletilkkujen tekemistä kotona. Koristelemme pihakoivun joulukuun alussa.

Tarvitset mukaan: virkkuukoukun tai neulepuikot ja lankakeriä.

Joulun jälkeen oman/omat pallot voi hakea torpalta sovittuna aikana.

Vetäjinä Heli Hyytiä ja Siru Lehtinen

Voimme ottaa kymmenen osallistujaa. **Käytämme kaikki kasvomaskia.**

Pyydämme ilmoittautumaan etukäteen sähköpostiosoitteeseen:

helihyytia@gmail.com

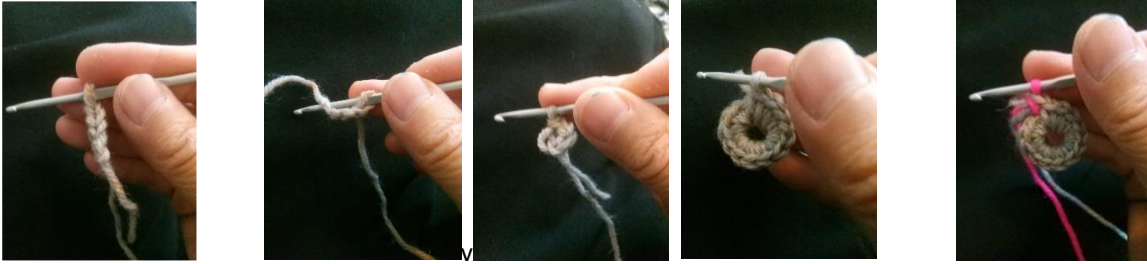
Ensimmäinen joulukoivupaja Sjökullan torpalla oli 10.10.2020

Levollista virkkaamista torpalla, jonka jälkeen osallistujat jatkoivat pallojen valmistusta omalla ajallaan. Ne, jotka eivät päässeet pajaan, neuloivat ja virkkasivat kotona. Yhteensä meitä oli nyt kymmenen, mikä määrä oli juuri sopiva korona-aikaa ajatellen. Varsinaisia käsityön harrastajia oli seitsemän ja kolme kuvasi itsensä satunnaisesti käsityön tekijäksi.

Kuvat: Siru Lehtinen

Joulupallo

Neljä ketjusilmukkaa Yhdistä renkaaksi ja virkkaa 14 kiinteää silmukkaa(ks) Ota kuvioväri, tee 1ks

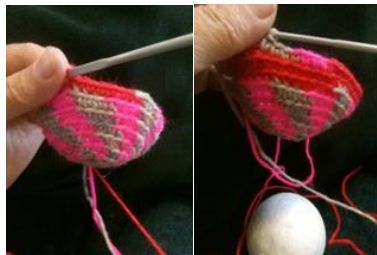

Jatka lisäämällä 2ks pohjavärillä
joka toiseen silmukkaan ja kuviovärillä
1ks joka toiseen silmukkaan

Jatka virkkaamista lisäämällä silmukoita joka
toisella kerroksella pohjavärillä ja joka toisella
kerroksella kuviovärillä.

Alkaa muodostua puolipallo.
Sovita virkkausta pallon päälle

Kun virkkaus ulottuu vähän alle puoleen väliin
palloa, lopeta silmukoiden lisääminen. Virkkaa 2-8 kerrosta
(riippuu pallon koosta)

Laita pallo virkkauksen sisään. Kavenna joka toisella kerroksella pohjavärin silmukoita ja joka toisella kuviovärin silmukoita

Neulegraffitien valmistumista

Anna-Maija Virta

Heli Hyytiä

Arja Sääksmäki

Siru Lehtinen

Käsillä tekeminen korona-aikana 2020, Suomen käsityön museo

Projektin puolivälissä Anna-Maija Virta, yksi meistä, huomasi Hesarin sivulta, että Suomen käsityön museo kerää kokemuksia korona-ajan käsitöistä tallentaakseen niitä tuleville sukupolville. Päätimme heti osallistua joulukoivuprojektillamme tähän kokemusten keruuseen.

Kokeilimme käsitöiden ripustusta torpan pihalla 25.10.2020

Kuvat: Heli Hyytiä

14.11.2020 Lehdistötiedote

Lähetimme lehdistötiedotteet paikalliseen Vuosaari-lehteen sekä Hesarin kaupunkitoimitukseen. Kutsuimme toimituksia mukaan yleisötapahtumaan, joka järjestettäisiin lauantaina 28.11. Tällöin käsityöt ripustettaisiin koivuun musiikin ja tarjoilujen kera.

Toinen pajapäivä, käsitöiden ripustuspäivä oli lauantaina 28.11.2020 klo 12-16.

Koronaepidemia paheni ja Helsinkiin oli tulossa uusia rajoituksia, josta syystä yleisötapahtuman järjestämisestä oli luovuttava. Meillä kaikilla projektiin osallistuvilla oli kuitenkin nyt neuleet ja pallot valmiina, joten saatoimme aloittaa seuraavan työvaiheen.

Päivän aluksi ripustimme neulegraffitin koivun runkoon.

Neuleita olivat tehneet Anna-Maija Virta, Arja Sääksmäki ja Heli Hyytiä

Kuvat: Siru Lehtinen

Sisällä torpassa valmistelimme pallot ripustuskuntoon.

Kuvat: Outi Lepola

Laitoimme vahvan siiman pallojen läpi kiinnityslenkeiksi. Pallot ripustimme metallirenkaiseen rautalangoilla.

Kuvat: Outi Lepola

Tässä vaiheessa projektiimme mukaan liittyi muitakin torpan ystäviä, jotka ottivat isosti vastuuta tämän pajapäivän onnistumisesta. Nina Ruutu ja Timo Virolainen kiipeilivät korkealle koivuun kiinnittämään palloja Teatterikorkeakoulusta lainaksi saatujen tikkaiden avulla. Nina huolehti myös kahvituksesta ja Timo piti tuvan lämpimänä. Outi Lepola valokuvasi pajapäivän.

Kuva: Arja Sääksmäki

Kuva: Outi Lepola

Kuva: Outi Lepola

Kuva: Outi Lepola

Kuva: Outi Lepola

Kuva: Heli Hyytiä

Kuva: Siru Lehtonen

Havainnekuva ripustussuunnitelmasta ja valmis joulukoivu

Illalla kaikki 160 palloamme keinuivat hiljaa koivun oksilla

Kuva: Outi Lepola

Kuva: Outi Lepola

Joulukoivun ripustajat Timo Virolainen, Aila Lepistö, Anna-Maija Virta, Nina Ruuttu, Saara Immonen, Helena Forss, Lea Kahra, Heli Hyytiä, Arja Sääksmäki ja Siru Lehtinen. Päivi Kärnä ja Anu Osva eivät päässeet paikalle

Loppiaisena 6.1.2021 joulukoivu riisutaan koristeistaan.

Projektiin osallistujien mietteitä, ajatuksia, tunnelmia

Siru Lehtinen (idean keksijä):

Yhdessä tekeminen yhteisen päämäärän saavuttamiseksi oli turvallista ja leppoisaa. Työskentely ei stressannut, mikä oli tärkeää näin epidemian aikana. Yksi osasi yhden asian ja toinen toisen. Lisäksi lopputuloksesta tuli näyttävä, koska meitä oli monta. Tutustuin myös toisiin vuosaarelaisiin.

Kun oli huolia, tartuin virkkuukoukkuun ja pian työ imaisi minut toiseen maailmaan. Tämä käsityöhän ei ollut ihan tavanomainen ja tähän oli helppo keskittyä. Monimutkaista käsityötä en olisi jaksanutkaan, koska en ole mestari käsityöhommissa. Tykkään kuitenkin kokeilla monenlaista. Tässä projektissa tarvitsi vain valita juuri tuon hetken väri ja mennä eteenpäin, mikä sopi minulle, jolle värit ovat tärkeitä.

Sitä vaan jäin ihmettelemään, että mihin kadotin arkuuteni. Heli jotenkin kummallisella tavalla vaikutti siihen, että jo projektimme suunnitteluvaiheessa pyrähdin lentoon!

Heli Hyytiä (projektin toinen vetäjä):

Innostuin heti, kun Siru ehdotti, että tehtäisiin neulegraffiteja koivun runkoon. Aloimme saman tien kehitellä ideaa ja seuraavaksi keksimme että puun oksille voisi ripustaa virkkaamalla tai neulomalla tehtyjä joulupalloja. - Ja koska niitä tarvittaisiin paljon, halusimme mukaan muita innostuneita käsityöihmisiä.

Oli hauskaa kierrellä kirpputoreja ympäri Helsinkiä ja tehdä lankalöytöjä. Myös omiin nurkkiin kertyneet kerien loput tulivat käyttöön. Tekeminen oli rentoa, koska kaikenlaiset langat kävivät. Neuloessa kokeilin sellaisia kirjoneulekuvioita, joita en varmaan muuten käyttäisi.

Pallojen virkkauksessa värien ja kuvioiden suunnittelu oli hyvin inspiroivaa ja "koukuttavaa", ja niiden tekeminen vei ajatuksia pois omista murheista.

Yhdessä tekeminen ja pajat torpalla olivat hyviä kokemuksia, joista jäi pitkäksi aikaa innostunut mieli. Samalla tutustui uusiin ihmisiin, joiden kanssa voisi toteuttaa jonkun toisenkin projektin.

Saara Immonen:

En ollut mukana suunnittelussa. Lähdin ennakkoluulottomasti virkkaamaan. Huomasin kuinka taitavia tekijöitä porukassa on. Omat tekemäni löysivät ripustusvaiheessa paikkansa ja ovat siellä koristamassa ihanaa joulukoivua.

Aila Lepistö:

Korona meidät yllätti
monet harrastukset lopetti.
Täytyi etsiä uusia toimia,
mistä löytyisi haasteita uusia!
Eteen putkahti ilmoitus uusi
askarella kotona palloja,
joilla voi koristella torpan puun oksia.
Tässä projektissa on yhteistyön meininki,
joka voi tuottaa ilon ja onnen hetkiä
muillekin.
Palloja voi kulkijatkin katsella
ja omaa mieltään näin virkistää

Anna-Maija Virta:

Muistelu koronakäsityöstä

Osallistuin Joulukoivun tekemiseen vanhasta rakkaudesta käsitöihin ja halusta koristaa Sjököllä ohikulkijoiden iloksi koronapandemian aikana. Kaksi Vuosaari-Seuran Sjököllätoimikunnan idearikasta ja ammattitaitoista jäsentä järjesti kiinnostavan käsityöprojektin, ja tottakai lähdin mukaan. Syksyllä koronapandemian aiheuttama sosiaalisten kontaktien vähäisyys alkoi jo rasittaa, ja siksi tässä veti puoleensa myös se, että käsitöitä tehtiin monen muun kanssa yhteiseen kohteeseen. Keväälläkin pandemia oli saanut minut kutomaan pitkästä ajasta. Sen tein yksikseni muiden harrastusten loputtua.

Joulukoivu-projektissa kudoin puunrungon ympärille käärittyyn neulegraffitiin yhden kaistaleen. Se tuotti valtavaa iloa. Heti tehtävän saatuani kaivoin kaapista vanhoja lankakeriä. Kävin myös täydentämässä valikoimaa kierrätyskeskuksessa ja lankakaupassa. Punaiset kierrätyslangat olivat vähissä lähestyvän joulun takia ja siksi poikkesin vielä Itiksen pieneen mutta täysinäiseen lankakauppaan. Vanha kauppias oli siellä peloissaan sermin takana. Lopulta hän tuli minua palvelemaan ja innostuikin, kun kerroin mihin langat käytetään. Tunsin, että käyntini ilahdutti häntä niin taloudellisesti kuin henkisestikin.

Pidin jo lapsena mallien suunnittelusta. Niinpä nytkin lähdin innolla etsimään ja miettimään kuvioita. Sjököllan torpan piiristä löytyivät aiheet kuten kukat, puut, eläimet, torpparakennus, tähdet. Miten sovittaisin ne 40 silmukkaa leveään ja 150 senttimetriä pitkään kaistaleeseen? Mitä punaisen sävyjä käyttäisin mihinkin kuvioon? Voisin myös elävöittää pintaa erilaisilla neulemalleilla. Malttamattomana odotin aina kuvion valmistumista. Käsivarsi tuli kipeäksi, mutta ei sillä väliä. Kutominen vei ajatukset tyystin pois koronasta. Välillä viestittelimme ja lähetimme kuvia toisillemme työn eri vaiheista.

Virkkasin myös muutaman pallon Joulukoivuun. Hyvä ohje oli minulle tarpeen, sillä en ole harrastanut virkkausta niin paljon kuin kutomista. Opin siinä uutta, mikä oli hauskaa. Nautin ajatuksesta, että palloja oli syntymässä kymmeniä ja kymmeniä eri puolilla Vuosaarta. Riemu olikin suuri, kun näimme ne kaikki torpalla. Iloa ja naurua riitti, kun katselimme toistemme palloja ja kun lävistimme niitä pitkällä neulalla ja liitimme rautalangalla rengaskehikkoon. Tunnelma kohosi huippuunsa, kun pallonippuja alettiin nostaa pihakoivun oksille. Kasvomaskit toivat oman ”mausteensa” tapahtumaan.

Projekti oli huolellisesti mietitty ja siksi se onnistui hyvin. Tuli ihan lapsuus mieleen, yhtä hyvä ja lämmin olo kuin silloin käsitöitä tehdessä. Oli ihanaa olla samoin kokevien piirissä. Korona-aika teki kokemuksesta herkän ja voimakkaan.

Arja Sääksmäki:

On hienoa, että kansakoulussa jo opetettiin käsityötaitot meille lapsille. Sieltä on lähtöisin ainakin minun pitkäaikainen, lähes puolivuosisatainen käsityöharrastukseni. Olen opettanut taidon myös lapsilleni ja myös tietysti lapsenlapsilleni. Tässä harrastuksen parissa ei koskaan tule ikävää, ei surua eikä pitkää tylsistynyttä päivää, kun aina voi kehittää ja ideoida uusia tekemisiä. Arjen haasteet ja kulkutaudit saadaan näin hetkeksi pois mielestä. Välillä puikot vaihtuvat virkkuukoukkuihin ja langat paperinaruihin. Oli kiva osallistua joulukoivuprojektiin kutomalla ja virkkaamalla joulupalloja. Kaikista palloistani tuli erilaisia, kudoin ne suurella lämmöllä ja rakkaudella muille iloksi ja arjen parantajaksi

Helena Forss:

Koronaepidemian takia moni asia on tänä vuonna muuttunut. Keväällä piti lopettaa kaikki harrastukset kesken kevätkauden. Vietin paljon aikaa ulkona, metsässä ja rannoilla, seuraten lintujen kevätmuuttoa. Myöhemmin keväällä laittelin parveketta, hankin kasvatuslaatikoita ja viljelin yrttejä ja kukkia. Luontoharrastus toi paljon lohtua muuten kummalliseen kevääseen. Kesä oli sitten normaalimpaa aikaa mökkeilyineen mutta syksy toi taas tullessaan monenlaista rajoitusta. Siksi oikein hihkuin mielessäni, kun näin sähköpostiviestin, jossa kutsuttiin käsityöpajaan Sjäkullan torpalle. Ilmoittauduin mukaan heti kun ennätin ja toivoin hartaasti että pääsisin mukaan. Mielessä oli vielä keväinen pettymys, kun HAM-taidemuseon yhteisöllinen käsityöprojekti peruttiin. No, nyt onnisti ja kun ryhmä oli pieni, pystyimme kokoontumaan turvallisesti.

Olihan mukaan tulollani muitakin motiiveja kuin käsin tekeminen. Mukaan pääseminen oli minulle siksi kovin mieluisaa, että olen asunut täällä Vuosaarissa vasta reilut pari vuotta ja oman tuttavapiirin rakentaminen on vielä vaiheessa. Ja sitten tuli tämä korona: rajoitukset eivät uusiin ihmisiin tutustumista suoranaisesti helpota.

Työpaja vanhan torpan kammarissa oli tunnelmaltaan todella mukava, juttelimme kuin vanhat tutut vaikkemme monetkaan entuudestaan toisiamme tunteneet. Oli mielenkiintoista kuulla, missä päin Suomea kunkin juuret ovat. Tuntui siltä, että muodostimme pikavauhtia pikku yhteisön, jolla oli tehtävä! Yleisesti ottaen, mielestäni asuinympäristön yhteisöllisyydellä on valtava merkitys ihmisten hyvinvoinnille. Yhteisölliset, pienetkin teot vaikuttavat laajalti ympäristössään, ikään kuin pisaran renkaat lammessa.

Saimme mainion opastuksen joulupallon virkkaukseen ja siitä sitten lähdettiin liikkeelle. Oli hyvä, että projekti saatettiin yhteisvoimin liikkeelle, alkuhankaluuksiin sai apua ja kokonaisuudessaan rupesi tuntumaan, että tästä tulee hyvä homma! Kotona sitten jatkoin pallojen tekoa iltaisin teeveen äärellä. Oma osuuteni ei ollut valtaisa, virkkasin kaikkiaan yhdeksän palloa, eri kokoisia, mutta tunsin kuitenkin olevani mukana yhteisessä tekemisessä.

Pallojen paikalleen ripustaminen oli oma, aika vaativa hommansa ja onneksi saimme ketterät kiipeilijät niitä ripustamaan. Aika kylmäkin ehti tulla palloja ojennellessa ja ripustettavaa riitti ja riitti! Mutta lopputulos oli ihana ja olimme kaikki hyvillä mielin katsellessamme pallojen keinahtelua koivun talvenpaljaassa oksistossa. Ihana Sjökullan torppa, hyvä me! Yhdessä saimme tämän aikaan!

Toivon että ohikulkijat ilahtuvat palloista ja valtavan hienosta neulegraffitista koivun rungon ympärillä yhtä paljon kuin me tekijät! Ja vilpitön kiitos projektin alkuunpanijoille ja vetäjille!

Anu Osva:

Joulukoivu,

Paljaat pallot saivat päälleen koristeelliset virkatut villatakit ja vanhan koivun runko loistavan punakirjavan peiton. Osallistuin pallojen tekemiseen etänä koronaviruksen vuoksi.

Joulukoivulta olen kuitenkin saanut paljon enemmän kuin itse sille ymmärsin antaa. Huomaan ajattelevani sitä usein, mutta yhtä paljon ajattelen meitä ihmisiä, jotka kodeissamme virkkaamme nuttuja palloille. Siinä on jotain hyvin kaunista. Oli ihana olla mukana, vaikka vain hyvin vaatimattomalla panoksella.

Päivi Kärnä:

Enpä varmaan kovin paljon osaa kirjoittaa osallistumisestani. Tein yhden pallon silloin torpalla ja siihen pallojen teko jäikin. Oli mukavaa puuhata ja virkatessa syntyi heti rento tunnelma uusienkin ihmisten kesken. Käsityö yhdistää! Oli myös hauska kokemus virkata ensimmäisen kerran lähes kolmeenkymmeneen vuoteen.

Minun osuuteni oli tosiaan aika pieni, mutta kun teitä oli todella omistautuneita ja aikaansaavia ihmisiä mukana, niin lopputulos oli upea. Tällaisessa on hauskaa olla mukana, vaikka sitten vain yhdellä pikku pallolla.

Lea Kahra:

Oli niin suurenmoista lähteä ensimmäiseen kokoontumiseemme Sjäokullan torpalle, jossa jo ovella tulvahti vastaan iloiset tervetuloitotukset ja kotoinen takkatuli. Saimme asiantuntevaa oppia joulupallojen virkkaamiseen ja sen jatkokoristeluun kotona. Tunnelma oli kuin entisajan ompeluseuroissa mukavien naisten seurassa.

Kotona etsin kaikki keltaiset ja punaiset jämalangat. Tein niistä kymmenen palloa. Neuloin käsin vielä mahdollisimman paljon kiiltäviä sydämiä, enkeleitä ja tähtiä pallojen päälle. Niistä tuli mielestäni kauniit ja mitään ei tarvinnut kaupasta ostaa. Valmistaminen oli rentouttavaa ja terapeuttista kun joudun olla kotioloissa koronan alttiuden takia kymmenen päivää.

Jatkotapaamisessa torpalla kokosimme pallot mobiileiksi, jotka ripustimme yhdessä Sjäokullan pihakoivuun kauniina marraskuun päivänä. Aikaisimmat tekijät olivat tulleet jo aamusta peittämään koivun rungon kauniin punaisilla kuvioidulla "kudontakaistaleella". Ilmassa oli selvästi suurta innostusta ja odotusta millainen koko koivusta tulee. Taitavien ripustajien ja tikkaiden pystyssä pitäjien sekä monipäisen auttajien ansiosta saatiin loihdittua ennen näkemätön taideteos

Kuva: Outi Lepola

mitä parhaimmalla paikalla merinäköalalla ryyditettynä.

Pakkanen alkoi kiristyä. Oli aika nauttia järjestäjien valmistamista suolaisista ja makeista tarjottavista kuuman glögin ja kahvin kera. Valokuvia otettiin muistoksi. Hyvillä mielin jätimme koristellun koivun ilostuttamaan kanssaihmiä pimeänä, kieltojen täyttämänä joulun alusaikana. Itse ainakin hyrisin onnesta palatessani metsälenkin kautta kotiin

Vuosaari-Seuran kuulumisia

Joulukoivu Sjäkullalle

Itsenäisyyspäivän lipunnosto Sjäkullan torpalla 6.12.

Tervetuloa sunnuntaina 6.12. klo 10.30 Sjäkullan torpalle (Harbonkatu 10). Nostamme siniristilipun salkoon Suomen itsenäisyyden kunniaksi. Noston jälkeen siirrymme Ullaksenpuistoon talvisodan lentäjien muistomerkille seppelenlaskuun. Vuosaari-Seura laskee seppelen myös Vuosaaren kartanon pihapiirissä olevalle jatkosodan muistomerkille.

Joulukoivu, joulukalenteri ja joulukuusi

Vuosaari-Seura haluaa ilahduttaa kaikkia vuosaarelaisia joulukoivulla, joulukalenterilla ja joulukuusella. Sjäkullan torpan pihassa oleva joulukoivu on koristeltu upealla neulegraffitilla sekä virkattuilla ja neulotuilla joulupalloilla. Kuvia joulukoivusta löydät muun muassa FB:n Vuosaari-Seura ja Sjäkullan torppa-sivustoilta.

Torpan pääoven vieressä on joulukalenteri, jonka lukuista ilmestyy joka päivä yllätykskuva. Käykää myös tutustumassa Meri-

Rastilan torilla oleviin valoihin ja joulukuusiin. Yksi kuusista on Vuosaari-Seuran oma nimikko-kuusi.

Kevät- ja syyskokous

Vuosaari-Seuran kevätkokous pidetään maanantaina 14.12. ja syyskokous maanantaina 21.12. Kokoukset pidetään sähköpostikokouksina. Kokouksiin on ennakoilmoittautuminen. Vuosaari-Seuran jäsenet saavat tarkemmat osallistumishojeet jäsen tiedotteella.

Oikein mukavaa joulun ajan odotusta kaikille vuosaarelaisille!

Joulukoivun koristajia Sjäkullan pihalla.

Kuvat: Outi Lepola

Tekstin kokosivat

Siru Lehtinen ja Heli Hyytiä.